

gjordes anſvarlig for Retten, men at det ogſaa kunde ſiges med langt ſtørre Virkning, end det ſkete ved Finantslovens første Behandling, idet mindſte kan jeg ikke nægte, at imedens hans Ytringer da glede temmelig let forbi mig, fordi, jeg ſiger det ligefrem, de forekom mig aldeles overdrevne, ſaa hvis han dengang havde holdt det Foredrag, han holdt idag, vilde det maafkee have gjort et andet Indtryk paa mig. Idet jeg ſaaledes her har anthydet mit Hovedſynſpunct, ſkal jeg blot endnu bemærke, at jeg ved min Afſtemning her ikke ſaameget tager Henſyn til Thingets Værdighed ſom til den Regel, at man ikke ſkal gjøre Andet mod Andre, end hvad man kan ønske gjort mod ſig ſelv. Med Henſyn til Foredraget af Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ſte Valgkreds (N. Sage) ſkal jeg bemærke, at det forekommer mig underligt at tale om at taale viſſe Ting i Længden, ſaadanne Ting, ſom det er meer end nok at taale een gang. En Væresformærelſe taaler man ikke i Længden, nei, det er meer end nok, at man ſkal nødsages til at taale den een gang. Naar han opſtillede den Betragtning, at Andragendet ſkulde være, hvad man i Kunſtſproget kalder en Reclame for Vedkommende, ſaa ſkal jeg ikke gjøre Gjengjæld ved Ytringer om „Romorantinerpolitik“; jeg troer virkelig, at denne Betragtning er ubegrundet ligeoverfor den tidnok omtalte Redacteur. Jeg ſkal iøvrigt ſenere komme tilbage til dette Punct, men naar Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ſte Valgkreds yttrede ſaa ſtor Frygt for Følgerne, ſaa ſkal jeg ikke nægte, at han derved bragte mig ind paa en Tankerække, der endmere beſtyrkede mig i den Afſtemning, ſom jeg vil følge, og det er juſt Henſynet til Følgerne. Derſom de Ytringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tſcherning)

ved Finantslovens første Behandling, havde været fremførte, jeg vil ikke ſige af et lidet betydende Medlem her i Salen, men af et Medlem af Middeſtørrelſe, ſaa troer jeg, det kunde være, at man, iſtedetfor at fremkomme med Forſlag om et Udvalgs Medſættelſe, ligefrem burde have foreſlaaet Sagen afviſt. Det derfor, hvori jeg ſeer Faren ved denne Sag og ved denne Sags Betydning, er, at jeg ikke ſkjønner Muligheden af, at noget Medlem af Thinget kunde tænke paa at begynde Forhandlingen med at foreſlaae Sagen afviſt, men en ſaadan Afviſningspaaſtand vil naturligviis være en umiddelbar Følge af ethvert ubeføiet Forſøg paa enten at gjøre privat Pirrelighed gjælden overfor Rigsdagen eller paa at fortrædige Rigsdagsmændene i deres Frihed. Diſſe Følger ere alſaa juſt det, der endmere have ladet mig ſee Sagens Betydning. Der var et Punct, ſom jeg troede, jeg vilde være gaaet nærmere ind paa, men jeg ſkal ikke trætte Tilhørerne længere.

N. Sage: Jeg har ikke ſagt og heller ikke villet ſige eet Ord mod Redacturen af „Dagbladet“, men jeg har kun nævnt, hvad jeg troede, at hans Blad ſtod ſig bedſt ved, nemlig, at Sagens Behandling her var ham bedre end en Dom.

Nimeſtad: Jeg ſkal tillade mig at gjøre opmærkſom paa, at ſaa maa jeg have miſforſtaaet Rigsdagsmanden for Mariager (N. Sage), thi det forekommer mig, at han udtrykkeligt ſagde: Mon denne Sag er kommen frem her, for at han kan ſaae endelig Dom over Rigsdagsmanden eller af en anden Grund. Nu vil jeg overlade til den ærede Rigsdagsmand ſelv at dømme om ſine egne Ytringer.